

A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete

Az ügy száma: Gfv.VI.30.094/2025/5.

A tanács tagjai: Dr. Döme Attila a tanács elnöke
Dr. Madarász Anna előadó bíró
Dr. Farkas Antónia bíró
Dr. Simonné dr. Gombos Katalin bíró
Dr. Tibold Ágnes bíró

A felperes: név

A felperes képviselője: Dr. Babay Ákos Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Babay Ákos ügyvéd)

Az alperes: név

Az alperes képviselője: Dr. Bán Gergely Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Bán Gergely ügyvéd)

A per tárgya: jótállás és szavatossági igény, kártérítés

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma: Tatabányai Törvényszék
3.Gf.40.014/2024/11.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma: Tatabányai Járásbíróság
10.G.40.010/2023/47.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja. Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 1.396.058 (egymillió-háromszázkilencvenhatezer-ötvennyolc) forint másodfokú és 2.736.011 (kétmillió-hétszázharminchatezer-tizenegy) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes közúti árufuvarozással foglalkozik. Az alperes pótkocsikat gyártó és forgalmazó cég magyarországi képviselte.

[2] A felperes 2021. augusztus 25. napján előzetes ajánlatkérést követően megrendelte az alperestől az alperes németországi anyavállalata által gyártott SCB S3B típusú, SKO 24/L-13.4 FP COOL V7 kereskedelmi megnevezésű hűtő felpótkocsit nettó 61.450 euro vételárért. Az alperes előzetes ajánlata a jármű műszaki specifikációit részletesen meghatározta, a dobozos felépítmény poliuretán habbal szigetelt alumínium üreges profilból készült el.

[3] A felek jogviszonyára irányadóak voltak az alperes által alkalmazott általános szerződési feltételek is (a továbbiakban: ÁSZF). Az ÁSZF 6.1. pontja szerint az alperes a szállítóeszköz tekintetében az átadástól számított tizenkét hónapos időtartamra jótállást vállalt, a 6.2. pont szerint a szavatossági jogok érvényesítésének a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:163. § (1) bekezdése szerinti határideje szintén tizenkét hónap volt. Az ÁSZF 6.4. pontja szerint az eladó hibás teljesítése esetén a vevő az eladóval szemben a következő sorrendben érvényesítheti a jogait: elsősorban kijavítást, másodsorban kicserélést követelhet, feltéve, hogy a kijavítás lehetetlen, vagy a kicseréléshez képest az eladónak aránytalan többletköltséget eredményezne, harmadsorban megfelelő árleszállítást követelhet vagy elállhat az adásvételi szerződéstől, feltéve, hogy az eladó a kijavítást, illetve a kicserélést nem vállalta, vagy annak nem tud eleget tenni, vagy ha a vevőnek a kijavításhoz vagy a kicseréléshez fűződő érdeke megszűnt, jelentéktelen hiba miatt azonban nincs helye elállásnak. Az ÁSZF 6.7. pontja szerint amennyiben a felek ettől eltérően nem állapodnak meg, a vevőnek a szállítóeszköz meghibásodása esetén a meghibásodás helyéhez legközelebb eső olyan ügyeletes szakszervízhez kell fordulnia, amellyel az eladó a hibás teljesítésből eredő egyes vevői igények teljesítésére vonatkozó jogviszonyban áll (elismert szerviz).

[4] A felperes 2022. április 13-án az alperestől megrendelt felpótkocsit adásvételi szerződéssel eladta a D L L F Zrt.-nek (a továbbiakban: lízingbeadó), majd az ugyanezen a napon megkötött zártvégű pénzügyi lízingszerződés alapján azt a vevőtől lízingbe vette. A jogviszonyra alkalmazni kellett a lízingbeadó általános szerződési feltételeit (a továbbiakban: lízingbeadó ÁSZF-e).

[5] A lízingbeadó ÁSZF-jének 3.4. pontja értelmében a lízingbevevő tudomásul vette, hogy az eladó hibás vagy késedelmes teljesítésével, illetve a lízingtárgy minőségével kapcsolatosan felmerülő garanciális, szavatossági, és egyéb igényt kizárólag közvetlenül az eladóval szemben érvényesíthet. A 4.1. pont szerint a lízingbeadó a lízingbevevőre engedményezte az eladóval kötött adásvételi szerződésből származó jogait a tulajdonjog, illetve a vételár részbeni vagy teljes visszatérítésére vonatkozó igény érvényesítésének kivételével. Ennek megfelelően az eladó bármely szerződésellenes magatartása miatt a lízingbeadó a kártérítési és szavatosságon alapuló utólagos árleszállítási igényeket és az elállási jogát, a lízingbevevő pedig a jótállási, szavatossági, illetve termékfelelősségen alapuló jogokat érvényesítheti. A lízingbevevő a lízingtárggyal kapcsolatos minden követelését közvetlenül az eladóval szemben jogosult és köteles érvényesíteni, saját felelősségére, költségére és kockázatára, olyan formában, ahogyan azt a jogszabályok és az eladó szavatosságra vagy jótállásra vonatkozó feltételei előírják. A lízingbevevő az

igényérvényesítés elmulasztásából vagy sikertelenségéből származó károkat, kifogásokat a lízingbeadóval szemben nem érvényesítheti. A 4.2. pont alapján a szavatossági igényekből eredő kifizetéseket az eladó kizárólag a lízingbeadó részére teljesítheti.

[6] A lízingbeadó 2023. szeptember 1-jén kelt nyilatkozata szerint a 2022. április 13. napján létrejött adásvételi szerződés 4.1. pontjában és a lízingbeadó ÁSZF-jének 3.4. pontjában megfogalmazottak alapján a lízingbevevő-üzembentartó járhat el a jótállási és szavatossági igényérvényesítés során, ehhez külön engedményezés nem szükséges. Ugyanezen nyilatkozatban hozzájárult ahhoz, hogy a jótállás és szavatossági igény iránt indított perben foglaltak szerint megállapított kártérítési összeget és járulékait a lízingbevevő-üzembentartó által megjelölt bankszámlára fizesse meg az alperes.

[7] A felperes a félpótkocsit a gyártó németországi gyárában vette át 2022. május 10-én. Az átvételt a felperes egyik munkavállalója végezte, az átvett szállítóeszközön hibát nem észlelt, azt a felperes magyarországi telephelyére hazavezette. A felperes telephelyén a félpótkocsit megsemmisítették és észlelték, hogy annak oldalfalai nem a falat alkotó panelek eredeti gyártójának felületkezelésével érkeztek, hanem azok szemmel láthatóan újra vannak fényezve, egyes panelek fényezésének árnyalata más panelekétől észrevehetően eltér.

[8] A felperes 2022. május 12-én emailben jelezte az alperes területi képviselőjének, hogy a teljesítés nem felel meg a szerződésben foglaltaknak, a félpótkocsira a felperes a tapasztalt állapotában nem tart igényt. Kérte, hogy az alperes a szerződésben foglaltak szerinti sérülésmentes félpótkocsit bocsásson a rendelkezésére. Az alperes a 2022. június 16-án írt e-mailjében az esztétikainak minősülő hiba fennállását elismerte, a félpótkocsi cseréjének lehetőségét kizárta. Úgy nyilatkozott, hogy az alperes kész „a jármű javítását megtéríteni”. A felek között a félpótkocsi hibás teljesítésével kapcsolatban megállapodás nem jött létre.

[9] A felperes a kijavítási költség szakértő általi megállapítását kezdeményezte. A közjegyző előtt lefolytatott előzetes bizonyítás keretében kirendelt szakértő rögzítette, hogy a felépítmény mindkét oldalfala újrafestett, az oldalfalak teljes felületének 60%-át minősítette ilyen módon javítottnak, ebből arra következtetett, hogy a félpótkocsi (és javítása) minősége a gyártási minőséget nem éri el. Megadta a kijavítás lehetséges módját, a kijavítás teljes költségét 7.140.000 forintra becsülte. A szakvélemény kiegészítése szerint a kijavítást követően 2.466.000 forint forgalmi értékcsökkenés keletkezik.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[10] A felperes kereseti kérelmében 9.606.000 forint, ennek 2022. május 11. napjától a kifizetés napjáig számított, a Ptk. 6:155 § (1) bekezdése szerinti késedelmi kamat megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

[11] 7.140.000 forint javítási költséget érvényesített elsődlegesen jótállás, másodlagosan szavatosság jogcímén, továbbá 2.466.000 forint értékcsökkenés miatti kártérítést. Másodlagosan kártérítés címén 7.140.000 forint javítási költség és 2.466.000 forint értékcsökkenés megtérítését kérte.

[12] Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az első- és másodfokú ítélet

[13] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy harminc napon belül fizessen meg a felperesnek 2.466.000 forintot, ezen összegnek 2022. május 11. napjától a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat 8 százalékponttal növelt mértékű késedelmi kamatát. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

[14] Ítélete indokolásában idézte a jótállás szabályát [Ptk. 6:171. § (1) bekezdés], majd kifejtette, hogy a csatolt iratok alapján megállapította: a felperes a felpótkocsi hibáját az átvételt követő második napon, a saját telephelyen történő észlelést közvetlenül követően az alperesnek bejelentette, 2022. június 15. napjával igényét kifejezetten jótálláson alapuló igényként megjelölte. Az alperes 2022. június 16-i keltezésű emailben a teljesítés hibáját nem vitatta, a csere lehetőségét kizárta, a javítás megtérítését vállalta.

[15] Az alperesi e-mail alapján az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes eltért az ÁSZF-ben rögzített szavatossági jogok gyakorlásának sorrendjétől, a felperes jótálláson alapuló szavatossági igénye látszólag az alperessel szemben érvényesíthető volt.

[16] Az elsőfokú bíróság értékelte, hogy a felperes már az alperestől történő átvételt megelőzően a felpótkocsit harmadik személy részére értékesítette, majd tőle lízingbe vette. Tulajdonjoga 2022. április 13. napján a felpótkocsin megszűnt, lízingbevevőként annak üzembentartójaként jegyezték be az eszköz forgalmi engedélyébe.

[17] Az alperes vitatta, hogy a felperes vele szemben jótállást érvényesíthetne. A Ptk. 6:172. §-a értelmében 2022. április 13. napjától jótállásból eredő jogokat az alperessel szemben a felpótkocsi aktuális tulajdonosa, a lízingbeadó érvényesíthetett, e jogát nem ruházta át a felperesre. A felperes a felpótkocsit a per első, 2023. szeptember 21. napján megtartott perfelvételi tárgyalását követően visszavásárolta, ezzel ismét tulajdonossá vált. Ezáltal kívánta a jótállásból eredő jogait megalapozni.

[18] Az elsőfokú bíróság szerint azonban a felperes cselekménye a szándékolt hatás kiváltására nem volt alkalmas. A Ptk. 6:173. § (1) bekezdésére figyelemmel kifejtette, hogy az alperes az átadástól számított tizenkét hónapra vállalt jótállást, ami 2023. május 10. napján lejárt, az ezt követő három hónap pedig 2023. augusztus 10-én. Ezen időpontot követően jótállásból eredő igényt az alperessel szemben senki sem jogosult érvényesíteni. A tulajdonjog felperes általi visszaszerzésének a jótállásból eredő jogok gyakorlását illetően nincs jelentősége.

[19] A felperes szavatossági igényeit a Ptk. kellékszavatosságra [6:159. § (2) bekezdés] vonatkozó rendelkezései és az ÁSZF alapján volt jogosult érvényesíteni.

[20] A felpótkocsi mindkét oldalfala a gyártás (más által gyártott oldalfal panelek összeszerelése) során ismeretlen módon és terjedelemben sérült, ennek kiküszöbölése érdekében a gyárban a sérülést gyári technológiával igyekeztek kijavítani, a kijavítás nem járt teljes sikerrel, az oldalfalak felületkezelése láthatóan eltért a sérülés- és javításmentes oldalfalakéitól. A felek kommunikációjában kijavításra vonatkozó igény nem merült fel, a felperes ezt nem kívánta érvényesíteni, az alperes a kijavítást nem ajánlotta fel.

[21] A felperes a felpótkocsi cseréjét kérte, ami elől az alperes elzárkózott. A lefolytatott tanúbizonyítás szerint a csere reális, a felperes érdekeit nem sértő feltételekkel nem volt megvalósítható. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az oldalfalak újrafényezéséből eredő hiba csere útján nem volt kiküszöbölhető, ennek az alperes megfelelő határidőn belül, a jogosult érdekeit kímélve nem tudott eleget tenni.

[22] A felperes a Ptk. szerint az ellenszolgáltatás arányos leszállítását igényelhette, a hibát a kötelezett költségére maga kijavíthatta vagy mással javíttathatta vagy a szerződéstől elállhatott. Az ÁSZF 6.4. pontja alapján – ettől részben eltérően – felperes megfelelő árleszállítást követelhetett vagy elállhatott a szerződéstől. Tekintettel a Ptk. 6:59. § (2) bekezdésére és az ÁSZF tartalmára, az elsőfokú bíróság szerint a felek viszonyában a szavatossági jogok meghatározására és érvényesítésére az ÁSZF rendelkezései voltak irányadóak, azaz a szavatossági jogok körében a felperest mint jogosultat kizárólag az ÁSZF-ben rögzített jogok illették meg: kijavítás, csere, illetve árleszállítás és elállás.

[23] A felperes kijavítást nem kért, a szállítóeszköz cseréje nem volt megvalósítható, a kijavítás költségeinek megtérítésére a felperesnek nincs polgári perben érvényesíthető lehetősége, ezért az elsőfokú bíróság a kijavítási költség megfizetésére vonatkozó keresetet elutasította.

[24] A felperes követelésének másik eleme értékcsökkenésből eredő igény volt, mert a felek között ennekösszecszerúsége tekintetében nem jött létre megállapodás. A felperes az értékcsökkenéssel összefüggő igényét a más eljárásban kirendelt szakértő véleménye alapján terjesztette elő 6.540 euro (2.466.000 forint) összegben. Az eszköz értékcsökkenése nem volt vitatott, az a gyárban elvégzett javításból eredt, ez az állapot javítás útján sem volna kiküszöbölhető, az értékcsökkenés mértéke az azt eredményező tényezők változatlanlanságából eredően szintén nem változna. Az elsőfokú bíróság a szakértőnek az értékcsökkenés fennálltára, mértékére és értékére vonatkozó megállapítását, ebből eredően a felperes árleszállításra vonatkozó igénye jogalapját és összecszerúségét megalapozottnak fogadta el, és az alperest ennek erejéig marasztalta.

[25] Az ítélet ellen a felperes fellebbezést, az alperes csatlakozó fellebbezést terjesztett elő.

[26] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta, az alperes által a felperes részére fizetendő összeget 9.606.000 forintra felemelte, az alperest ezen összeg után kötelezte 2022. május 11. napjától a kifizetés napjáig esedékes, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat 8 százalékponttal növelt mértékű késedelmi kamata megfizetésére. Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[27] A felperesi fellebbezést illetően elsődlegesen az elsőfokú ítélet Pp. 381. §-ára alapított hatályon kívül helyezésére irányuló kérelemmel foglalkozott. A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság valamennyi kereseti kérelemről döntött, eljárási jogszabálysértés hiányában a Pp. 381. §-a nem alkalmazható. A felperes által előadottak a Pp. 369. § (3) bekezdése szerinti anyagi jogi felülbírálat körébe tartoznak.

[28] A lízingbeadó 2021. március 15. napjától hatályos ÁSZF-jének 4. pontja tartalmazza a lízingtárggyal kapcsolatos jótállást, szavatosságot. A 4.1. pont szerint a lízingbeadó a lízingbevevőre engedményezte az eladóval kötött adásvételi szerződésből eredő jogait a tulajdonjog, illetve a vételár részbeni vagy teljes visszatérítésére vonatkozó igény érvényesítésének kivételével. Ennek megfelelően az eladó bármely szerződésellenes magatartása miatt a lízingbeadó a kártérítési és szavatosságon alapuló utólagos árleszállítási igényeket, továbbá az elállás jogát, a lízingbevevő pedig a jótállási, szavatossági, illetve termékfelelősségen alapuló jogokat érvényesítheti. Ugyanezen rendelkezés értelmében a lízingbevevő a jogait közvetlenül az eladóval szemben érvényesíti. A 4.2. pont szerint a

szavatossági igényekből eredő kifizetéseket az eladó kizárólag a lízingbeadó részére teljesítheti.

[29] A másodfokú bíróság ennek megfelelően vizsgálta, kit kell eladónak tekinteni. A lízingbeadó ÁSZF-jének 3.1. és 3.4. pontjából arra következtetett, hogy az eladó kifejezés alatt a lízingbevevő felperest, de az alperest is érteni kell. A lízingbeadó mint az ÁSZF készítője, a 2023. szeptember 1-jén kelt nyilatkozatában rögzítette, hogy az engedményezés megtörtént, külön engedményezési nyilatkozatra nem volt szükség, egyben a 4.2. ponttal összefüggésben hozzájárult, hogy a jótállás és szavatossági igény iránt indított perben a kártérítési összeget és járulékait a felperes által megjelölt bankszámlára fizessék meg közvetlenül. A 3.4. pont a 4.1. pontnak megfelelően határozza meg az igényérvényesítést. A lízingbeadó mint vevő az adásvételi szerződésből eredő jogait a felperesre (lízingbevevőre) engedményezte, összhangban a 4.1. pont szerinti korlátozásokkal.

[30] Az engedményezés megtörtént, a felperes – tulajdonosi minőségétől függetlenül – jogosult volt az alperessel szemben érvényesíteni mind a jótállási mind a szavatossági jogait. A Ptk. 6:172. §-a nem értelmezhető akként, hogy az kizárja a tulajdonosi jogokból fakadó igények engedményezését.

[31] Az alperes vitatta a felperes keresetőségi jogát. A felperes a perfelvétel lezárását követően megvásárolta a per tárgyát képező félpótkocsit, az erre vonatkozó okiratot csatolta. A másodfokú bíróság az engedményezést megállapította, az pedig nem volt vitatott, hogy a felperes tizenkét hónapon belül érvényesítette az igényét, ezen határidőn belül a kereseti kérelem benyújtása megtörtént, így sem a keresetőségi jog hiánya, sem az igényérvényesítés elkésztetése nem volt megállapítható.

[32] A felperes a Ptk. 6:173. § (2) bekezdése értelmében a kellékszavatossági jogok gyakorlására vonatkozó jogkövetkezmények alkalmazását kérhette. A Ptk. 6:159. § (2) bekezdésére figyelemmel a felek egyező akarattal eltérhettek a törvénytől a jogaik és kötelezettségeik tárgyában. A felperes egyéni vállalkozóként vásárolta meg az alperestől a félpótkocsit, ezért nem minősült fogyasztónak, nem érvényesült e körben a fogyasztókat védő szabály. Az alperes ÁSZF-jét, annak 6.4. pontját a Ptk. 6:8. § (1)-(2) bekezdése és a 6:86. §-a alapján kellett értelmezni.

[33] A másodfokú bíróság rögzítette, hogy a felek között – eltérően az elsőfokú bíróság által megállapított vállalkozási szerződéstől – adásvételi szerződés jött létre.

[34] Az alperes is úgy értelmezte – ügyvezetője útján – az ÁSZF-et, hogy az alapján lehetőség van a jármű javítási költségének megtérítésére. Ez abból következik, hogy a javítást az ÁSZF értelmében nem maga az alperes, hanem főszabály szerint az ÁSZF 6.7. pontja szerinti elismert szerviz végzi el, és az alperes ténylegesen az elismert szerviznek (nem pedig a felperesnek mint vevőnek) fizeti meg a kijavítás költségét. Az alperes tehát ténylegesen nem a kijavítást, hanem a kijavítás költségét vállalja. Az ÁSZF 6.7. pontja lehetőséget biztosít arra, hogy a felek megállapodása értelmében ne az elismert szervizben történjen meg a javítás, ebben az esetben pedig az alperesnek a javítási költséget nem az elismert szerviz, hanem közvetlenül a jogosult (felperes) részére kell megfizetnie. A felek kölcsönösen elfogadták, hogy a javítást nem az elismert szerviz végzi el. Ha az ÁSZF 6.4. pontját nem ekként kellene értelmezni, akkor nem tudna érvényesülni az ÁSZF 6.7. pontjának az a szabálya, hogy a felek megállapodása alapján elismert szervízen kívül is megvalósulhat a kijavítás. A felperes tehát helyesen hivatkozott arra, hogy a kijavítás költségének megtérítését mint szavatossági jogot az ÁSZF nem zárja ki.

[35] Az alperes a 21. sorszámú jegyzőkönyvben úgy nyilatkozott, hogy a kijavítási költség szakvélemény szerinti összegét nem vitatja, ezért a másodfokú bíróság az összegszerűségében

nem vitatott kijavítási költség mint jótállás alapján érvényesített igény megfizetésére kötelezte az alperest.

[36] A következménykárokat (2.466.000 forint kijavítás után fennmaradó értékcsökkenés iránti kereseti kérelem) a felperes a Ptk. 6:174. § (2) bekezdése alapján érvényesítette.

[37] A másodfokú bíróság az alperes csatlakozó fellebbezését illetően megállapította, hogy a felperes fellebbezése határozottan megjelölte azt is, hogy a fellebbezés melyik része tartalmazza az ítélet hatályon kívül helyezésére és melyik része a megváltoztatásra irányuló kérelme alapját képező indokokat. Az elsőfokú bíróság az anyagi pervezetési kötelezettsége ellenére nem tájékoztatta a felperest arról, hogy az értékcsökkenés miatti kártérítési igényét árleszállítási igényként terjesztheti elő. A felperes szerint az értékcsökkenést tévesen bírálta el szavatossági jogként. A felperes határozott fellebbezési kérelmét és annak indokait akként értelmezte a másodfokú bíróság, hogy másodlagosan a 2.466.000 forint megfizetésére irányuló ítéleti rendelkezést is vitatta jogcímében. Mivel a felperes megváltoztatásra irányuló fellebbezési kérelme abban a körben is támadta az elsőfokú ítéletet, amelyet az alperes csatlakozó fellebbezése, így a csatlakozó fellebbezés visszautasításának nem volt helye. Ugyanakkor a jogerős ítélet szerint a csatlakozó fellebbezés nem volt alapos.

[38] A másodfokú bíróság a lízingbeadó ÁSZF-jének 3.4. és 4.1. pontja alapulvételével kifejtette, hogy a lízingbeadó csak az adásvételi szerződésből eredő a tulajdonjog, illetve a vételár részbeni vagy teljes visszatérítésére vonatkozó igények érvényesítésre jogosult. A felperes a 2.466.000 forint iránti kereseti kérelmét a Ptk. 6:174. §-a szerinti hibás teljesítés miatti kártérítés címén terjesztette elő. A másodfokú bíróság szerint az engedményezés ezt is tartalmazta, mivel a 3.4. pont szerint a felperes a hibás teljesítéssel kapcsolatos igényérvényesítést (így a 2.466.000 forint kártérítést is) kizárólag az eladóval (alperessel) szemben érvényesítheti, és a 4.1. pont szerint az adásvételi szerződésből eredő tulajdonjog, illetve vételár részbeni vagy teljes visszatérítésére vonatkozó igény érvényesítése nem történt meg a felperes részéről. Ezzel összhangban áll a felperes és a lízingbeadó közötti adásvételi szerződés 4.2. pontja és a lízingbeadó 2023. szeptember 1. napján kelt nyilatkozata.

[39] Az alperes az elsőfokú eljárásban a perfelvétel során nem terjesztett elő anyagi jogi kifogást, hogy az ÁSZF-jének 6.4. pontja a Ptk. 6:174. §-a szerinti kártérítési igény kizárását is jelenti egyben. A másodfokú eljárásban nem volt vizsgálható, hogy az ÁSZF 6.4. pontja olyan felsorolás-e, amely a Ptk. 6:174. §-a alapján érvényesíthető kártérítési jogot is kizárja. Az alperes a Ptk. 6:174. § (2) bekezdésére mint elévülési kifogásra való hivatkozást anyagi jogi kifogásként az elsőfokú eljárásban a perfelvétel során, de az ellenkérelem változtatásában sem terjesztette elő, ezért nem volt vizsgálható a másodfokú eljárásban.

[40] Olyan tartalommal kellett volna az ellenkérelmét előterjeszteni, hogy abból egyértelműen megállapítható legyen: a többirányú védekezését az általa hivatkozott mely anyagi jogi kifogásra alapítja, mely tények és bizonyítékok alapján. Az alperes védekezése nem táגיtható úgy, hogy a különböző irányú védekezéseket megalapozó anyagi jogi kifogásokat és tényeket, más, a korábbtól eltérő összefüggésekben szerepelteti és a másik irányú védekezéshez is utólag hozzákapcsolja. Ilyen indokok alapján a másodfokú bíróság az alperes csatlakozó fellebbezését alaptalan találta.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[41] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását és a kereset teljes elutasítását kérte.

[42] Az engedményezés tárgyában kifejtette, hogy a másodfokú bíróság téves következtésre jutott, amikor a lízingbeadó ÁSZF-jében szereplő eladó fogalom alatt részben az alperest is értette (ÁSZF 3.1. és 3.4. pont). A jogerős ítélet szerint az lenne megállapítható, hogy az engedményezés megtörtént, így a másodfokú bíróság szerint a felperes – tulajdonosi minőségétől függetlenül – jogosult volt az alperessel szemben érvényesíteni mind a jótállási, mind a szavatossági jogait. E megállapításokat az alperes megalapozatlannak és tévesnek minősítette. A jogerős ítélet – alperes szerint téves – értelmezése eredményeként a felperes a Ptk. 6:173. § (2) bekezdése értelmében a kellékszavatossági jogok gyakorlására vonatkozó jogkövetkezmények alkalmazását kérhette a perben.

[43] A másodfokú bíróság a Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontja szerinti anyagi jogi felülbírálati jogkörében felülbírálta az elsőfokú bíróságnak a lízingszerződés és az annak mellékletét képező, a lízingbeadó ÁSZF-je, illetve az adásvételi szerződés vonatkozásában azt a jogi következtetést, amikor e szerződések értelmezése tárgyában az elsőfokú bírósággal szemben azt megállapítást tette, hogy eladó fogalom alatt részben a lízingbevevőt mint eladót, azaz a felperest, részben pedig azt az eladót is érteni kellene, akitől a lízingbevevő, azaz a felperes a félpótkocsit eredetileg megvásárolta, tehát az alperest. Így pedig az engedményezést is megállapíthatónak ítélte. Alperes szerint viszont hiányzik a másodfokú bíróság anyagi jogi felülbírálata körében alkalmazott anyagi jogszabályok megjelölése [Ptk. 6:1., 6:8., 6:58., 6:59., 6:86., 6:409. §], idézése és értelmezése, valamint a perbeli adatok és az általa megállapított tények alapján indokolt anyagi jogi következtetések levezetése. Ezáltal sérült a Pp. 346. § (5) bekezdése.

[44] Az alperes a Pp. 279. § (1) bekezdése, a Ptk. 6:8. § (1)-(3) bekezdése, 6:58., 6:59. §-a, 6:86. § (1) bekezdése, 6:171., 6:172., 6:173. §-a, 6:174. § (1), (2) bekezdése és 6:409. §-a megsértésére hivatkozott, amikor a jogerős ítélet arra a következtetésre jutott, hogy a lízingszerződésben, a lízingbeadó ÁSZF-jében és az adásvételi szerződésben szereplő eladó fogalom alatt részben lízingbevevőt (felperes), részben az alperest kell érteni. Alperesi álláspont szerint ezen iratokban szereplő eladó fogalom kizárólag a felperest jelenti. E szerződésekkel az alperessel szembeni jótállási és szavatossági jogok, kártérítési igény engedményezése nem történt meg, így a felperes nem volt jogosult az alperessel szemben érvényesíteni sem az állított jótállási, sem az állított szavatossági jogait és igényeit. Az alperes nyomatékosan hivatkozott arra, hogy a lízingszerződés fejrészában kifejezetten és konkrétan a felperest tüntették fel eladóként és nem az alperest, e minőségben a szerződést a felperes írta alá, míg az alperes ilyen minőségben a szerződést nem írta alá. Ebből következően a lízingszerződés ÁSZF-jében szereplő eladó sem lehet az alperes.

[45] A lízingszerződés és az adásvételi szerződés mint okirati bizonyíték a Pp. 279. § (1) bekezdésének megfelelő okszerű mérlegelése alapján csak az lett volna megállapítható, hogy ezen okiratokban szereplő eladó a felperes. Az alperes szerint e bizonyítékok Kúria általi felülmérlegelésével a tényállás korrigálandó.

[46] A másodfokú bíróság az eladó fogalom téves beazonosításából iratellenesen jutott arra a következtetésre, hogy a lízingbeadó a felperesre ruházta volna át, a felperesnek engedte volna át az alperessel szemben fennálló jótállási és szavatossági jogok, illetve a kellékhibás teljesítés miatti kártérítési jog érvényesíthetőségét.

[47] Az alperes tagadta a jogerős ítélet indokolásának azt a következtetését, hogy fogalmi képtelenség lenne, hogy a lízingtárgy eladója és a lízingbevevő ne lehetne azonos személy. A másodfokú bíróság e körben az ügy érdemére kihatóan tévesen és jogszabálysértő módon értelmezte a Ptk. 6:409. §-ában definiált lízingszerződés fogalmat, figyelmen kívül hagyva a visszlízing lehetőségét, ami a dolog tulajdonjogával biztosított finanszírozási célú ügylet, és amelynek sajátossága, hogy az ügylet tárgyát alkotó vagyontárgy eredetileg a lízingbevevő

tulajdonát képezte, és csupán biztosítéknyújtási célból ruházta át ideiglenesen a lízingbeadó javára, aki azt lízing formájában bocsátja ismételten a lízingbevevő rendelkezésére.

[48] Meg kell különböztetni a lízingügyletben egymáshoz kapcsolódó jogviszonyokat. Egyrészt a lízingszerződés a lízingbeadó és a lízingbevevő közötti lízingjogviszonyt hoz létre, másrészt a lízingtárgy eladója és vevője közötti jogviszony adásvételi szerződésen alapul, amely kapcsolódik a lízingügyletbe, de attól független. Amikor a lízingtárgy eredeti eladója is szerepel az ügyletben úgy, hogy ő köt adásvételi szerződést közvetlenül a lízingbeadóval, akkor a lízingbevevő a lízingbeadó jogutódjaként kerül kapcsolatba a lízingtárgy eladójával a szavatossági, a jótállási jogok és a kártérítési igény szempontjából. Visszlízing esetén viszont a lízingtárgy eredeti eladója nem jelenik meg az ügyletben. Visszlízingnél szerződés hiányában nem is engedményezheti a lízingbeadó jogelődként a szavatossági és jótállási jogokat, kellékszavatosság miatti kártérítési igényt a lízingbevevőre. A másodfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy a felpótkocsit a felperes értékesítette a visszlízinghez kapcsolódóan a lízingbeadónak, és nem az alperes egy háromlanyú klasszikus pénzügyi lízingkonstrukció keretében.

[49] A lízingszerződés fogalmába ütköző jogértelmezés, hogy a lízingkonstrukció okirataiban szereplő eladó alatt az alperest is érteni kellene a szavatossági, jótállási és kártérítési igények vonatkozásában. A lízingbeadó és az alperes között nem jött létre – adásvételi – szerződés, amelyből az alperest terhelő szavatossági, jótállási és kártérítési jogok eredhetnének oly módon, hogy a felperes mint lízingbevevő a lízingbeadó jogutódjaként kerülne kapcsolatba a lízingtárgy eladójával, azaz az alperessel a szavatossági és jótállási jogok, illetve kártérítési felelősség szempontjából. Nem volt olyan szerződés a lízingbeadó és az alperes között, amelyből akár a lízingbeadónak, akár a felperesnek jogosultsága keletkezett volna az alperessel szembeni jótállási és szavatossági jogok, illetve kellékhiba miatti kártérítési követelésére.

[50] A másodfokú bíróság jogi következtetése a szerződési szabadság Ptk. 6:59. § (2) bekezdése szerinti szabályába is ütközik, mert a Ptk. a visszlízing szerződést nem tiltja. A Ptk. 6:8. § (1) bekezdésének megsértése abban áll, hogy a lízingkonstrukció szerződéseit, az abban szereplő eladó fogalmat a nyilatkozók feltehető akarátára és az eset körülményeire tekintettel a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint csak úgy lehet értelmezni, hogy e szerződések fejrésében eladóként, lízingbevevőként a felperes szerepel, ilyen minőségben ő írta alá és nem az alperes. A felperesnek nincs és nem is volt az alperessel szemben közvetlenül – a lízingbeadó kifejezett felhatalmazása nélkül – érvényesíthető jótállási vagy szavatossági joga, illetve a kellékszavatosság miatti kártérítési igény érvényesítésére vonatkozó joga a perrel érintett felpótkocsit illetően annak tulajdonjoga visszaszerzéséig.

[51] Sérült a Ptk. 6:86. § (1) bekezdése is, mivel a lízingkonstrukció szerződéseit, az azokban foglalt nyilatkozatokat a szerződések egészével összhangban értelmezve csak az a megállapítás tehető, hogy a felperes és a lízingbeadó visszlízing szerződést kötöttek, és sem a lízingszerződésben, sem a lízingbeadó ÁSZF-jében, sem az adásvételi szerződésben nincs olyan rendelkezés, amely alapján eladó alatt az alperest vagy őt is érteni kellene.

[52] A Ptk. 6:8. § (3) bekezdése megsértését arra is visszavezette, hogy a jogról való lemondás, abból való engedés nem értelmezhető kiterjesztően, amely egyben azt is jelenti, hogy a lízingbeadó sem engedhetett át több jogot, mint amelyet ő szerzett, és mert a lízingbeadó és az alperes között semmilyen, így a lízingtárgy értékesítésére vonatkozó szerződés sem jött létre, így nem volt olyan szerződés, amelyből a perben érvényesített felperesi jótállási, szavatossági jog, kártérítési igény a lízingbeadó részéről a felperesnek átengedhető, engedményezhető lett volna.

[53] A lízingszerződésből és a lízingbeadó ÁSZF-jének 3.1., 3.4. 4.1 és 4.2. pontjaiból, az adásvételi szerződés 4.2. pontjából csak az a jogi következtetés vonható le, hogy a kijavításra

vonatkozó felperesi jótállási és szavatossági, valamint az értékcsökkenésre irányuló kártérítési igényeket a lízingszerződés hatálya alatt kizárólag a lízingbeadó érvényesíthetett volna az alperessel szemben, mivel ezen igények érvényesítésének jogát a lízingbeadó nem engedményezte a felperesre, nem adta át a részére sem a lízingszerződéssel, sem az adásvételi szerződéssel. Származékos jogszerzés esetén senki nem ruházhat át másra több jogot, mint amennyivel maga rendelkezik. A felperes és a lízingbeadó közötti, a lízingkonstrukció szerződése végső soron semmilyen, az alperessel mint a felpótkocsi gyártójával (és nem eladójával) szemben érvényesíthető jogot nem engedményezett a felperesre, a felperesnek nincs és nem is volt az alperessel szemben közvetlenül – a lízingbeadó kifejezett felhatalmazása nélkül – érvényesíthető jótállási vagy szavatossági joga, illetve a kellékszavatosság miatti kártérítési igény érvényesítésére vonatkozó joga a perrel érintett felpótkocsit illetően annak tulajdonjoga visszaszerzéséig, azaz 2023. október 2. napjáig. Csak és kizárólag a lízingbeadó lett volna erre jogosult, aki azonban az alperessel mint a felpótkocsi gyártójával és forgalmazójával szemben fennálló jótállási, szavatossági jogot, illetve a kellékszavatosság miatti kártérítési igényt sosem érvényesített.

[54] Az alperes jogszabályba ütköző megállapításnak minősítette, hogy a felperest megillette volna a felpótkocsi tulajdonjoga visszaszerzése időpontjáig a jótállási és kellékszavatossági, illetve a kellékhibás teljesítés miatti kártérítési jog érvényesítésének jogosultsága, hiszen ezt csak a tulajdonos vagy joghatályos jogátadás esetén, az erre jogosított érvényesíthette volna. A felperes a felpótkocsit annak átvétele előtt eladta a lízingbeadónak, és csak a per folyamán, de az igényérvényesítésre megállapított határidő letelte után szerezte vissza a lízingbeadótól a tulajdonjogot, erre az időre viszont az igénye már elévült.

[55] Mindaddig, amíg a felperes a felpótkocsi tulajdonjogát a per folyamatban léte alatt vissza nem szerezte, fogalmilag sem értelmezhető, miként élhetett volna az alperes elévülési kifogással. A felpótkocsi tulajdonjogának visszaszerzéséig az alperes értelemszerűen csak a felperesi jogérvényesítés jogalapját vitathatta. Az elévülésre hivatkozással történő védekezés lehetősége csak a perfelvétel lezárását követően, a felperesi tulajdonszerzés megvalósulásának bejelentése után volt lehetséges a részéről, ekkor pedig a 35. sorszámú beadványában hivatkozott a felperesi igény elkészttségére, azaz annak elévültségére. Ez az anyagi jogi kifogása mindenben megfelelt a Pp. 199. § (2) bekezdés *b)* pont *ba)* és *bc)* alpontja szerinti követelményeknek.

[56] Önmagában annak, hogy az elévülési kifogása kapcsán az alperes az „anyagi jogi kifogás” kifejezést nem használta, nincs jelentősége, mert nincs olyan Pp. előírás, amely e kifejezés beadványbeli használatát előírná, ezzel szemben elegendő, ha a konkrét anyagi jogi kifogást terjeszti elő a peres fél a Pp. 199. § (2) bekezdés *b)* pont *ba)* és *bc)* alpontja szerinti követelményeknek megfelelően, amelynek pedig az alperesi nyilatkozat mindenben eleget tett.

[57] A Ptk. a hibás teljesítésből eredő károk közül csak a szavatossági jogokkal nem reparálható következménykárok érvényesítését engedi meg a szavatossági határidők lejárta után, az általános elévülési időn belül, azonban az ún. tapadókárok esetében, és ilyenek a kijavítási költségből és az értékcsökkenési igényből eredő – az alperes által el nem ismert – igények is, a kártérítési igény a kellékszavatossági jogok érvényesítésére meghatározott rövidebb, jelen esetben egy éves határidőn belül évült el.

[58] Az alperesi ÁSZF 6.1. és 6.2. pontja alapján a jótállási- és szavatossági jogok érvényesítésére nyitva álló határidő 2023. május 10-én járt le. A felpótkocsi lízingbeadó tulajdonosa mint az esetleges hibás teljesítés miatt kellékszavatossági, jótállási és kártérítési igény érvényesítésére igazoltan jogosult személy az alperessel szemben 2023. május 10-ig nem jelentette be és nem is érvényesítette bírósági eljárásban sem a kijavítási költségre, sem az értékcsökkenésből eredő igényre vonatkozó követelést semmilyen jogcímen.

[59] Az ügy érdemére kiható jogszabálysértésnek minősítette az alperes, hogy az egyéves szavatossági és jótállási határidő 2023. május 10-én letelt, ezáltal a 7.140.000 forint kijavítási költség iránti igény elkésztett érvényesítése ellenére a másodfokú bíróság nem hagyta helyben az elsőfokú ítélet elutasító rendelkezését, továbbá, hogy helybenhagyta az értéksökkenés miatti felperesi követelésnek helytadó elsőfokú ítéleti rendelkezést.

[60] A kijavítási költség érvényesíthetőségével kapcsolatban előadta, hogy az alperesi ÁSZF 6.4. pontját a felperes 2021. augusztus 25. napján kifejezetten elfogadta, amellyel a felek a kellékszavatossági jogok tekintetében a Ptk. 6:159. § (2) bekezdésének szabályaitól eltértek, e Ptk. rendelkezés szerint érvényesíthető szavatossági jogokat az ÁSZF 6.4. pontjában felsorolt jogokra cserélték fel vagy korlátozták jogviszonyukra vonatkozóan. Az alperesi ÁSZF pontosan megadja a hibás teljesítés esetén az alperessel szemben érvényesíthető jótállási, kellékszavatossági alapú igényeket. Ezek között a „kijavítási költség” iránti igény nem szerepel. Az ÁSZF 6.4. pontja szerint ekként hibás teljesítés esetén az alperessel szemben kizárólag az e pontban megjelölt jogok érvényesíthetők, az ott megjelölt sorrendben, így elsősorban kijavítást, másodsorban kicserélést, harmadsorban megfelelő árleszállítást követelhet, vagy elállási jogot gyakorolhat a vevő. Nincs más, itt fel nem sorolt joga a vevőnek, hiszen a taxatív felsorolással és sorszámozással az érvényesíthető jogokat és az érvényesítés sorrendjét is előírta.

[61] Az alperesi ÁSZF 6.4. pontjában szereplő rendelkezést nem lehet a szavak általános jelentésére, a nyilatkozók feltehető akaratára és az eset körülményeire tekintettel sem máshogy érteni, mint hogy a felek a hibás teljesítés esetén érvényesíthető jogokat az ÁSZF-ben foglaltak szerint határozták meg. Ehhez képest pedig helytelen és megalapozatlan az az értelmezés, hogy a felperest vagy a lízingbeadót akár a Ptk. alapján, akár más okból megilletné a kijavítási költség érvényesítésének joga és lehetősége.

[62] A Ptk. a hibás teljesítéshez kapcsolódó jogok körében – fogyasztói szerződésnek nem minősülő szerződések esetén – ugyanis nem kógens, hanem diszpozitív, a felek a szabályaitól eltérhetnek, ahogy azt meg is tették. Az alperes okszerű indokát is adta a kijavítási költség mint megtérítési igény kizártságának. Minőségbiztosítási okokból nem vállalja, nem is vállalhatja a javítási költségek megtérítését a vevők felé, csak magát a javítást az ÁSZF 6.4. (i) pontja szerint, vagy – ha a javítást vagy a kicserélést az alperes nem vállalja, vagy annak nem tud eleget tenni –, akkor árleszállítást ad a vevői részére. Az elismert szerviz az alperes alvállalkozója, közreműködője, olyan, mintha maga az alperes végezné a javítást, a részére történő díjfizetést nem lehet a kijavítási költség megfizetésének tekinteni.

[63] Téves a másodfokú bíróságnak az a következtetése, hogy a Ptk. 6:159. § (2) bekezdés b) pontja alkalmazható lenne a felperesi igény alapjául. Nem megalapozott az a megállítást, hogy a felperest az alperesi ÁSZF-ben meghatározott jótállási és kellékszavatossági jogok mellett a Ptk. szerinti további kellékszavatossági jogok, de legalább is a kijavítási költség megtérítésének a joga is megilletné. Mindezzel a másodfokú bíróság megsértette a szerződés értelmezésére, a szerződési szabadságra vonatkozó Ptk. rendelkezést. Nem volt akadálya annak, hogy a felek a szerződésük tartalmát oly módon állapítsák meg, hogy a felperest a kijavítási költség igénylésének joga ne illesse meg, és mert az alperesi ÁSZF a felek viszonylatában a kijavítási költség szavatossági igényként való érvényesítését nem teszi lehetővé, a kijavítási költség megtérítését a felperes kártérítésként sem követelheti a Ptk. 6:174. § (2) bekezdése alapján.

[64] A lízingbeadó ÁSZF-jének 4.1. pontjának második mondata szerint a felek a kártérítési jog engedményezését kizárták a lízingjogviszonyukban. Még az alperes által el nem ismert azon esetben is, ha az „eladó” fogalom alatt e mondatban mégis az alperest kellene érteni, a kártérítési jog engedményezése a lízingszerződés alapján akkor sem történt volna meg. A másodfokú bíróság megsértette a jognyilatkozat és a szerződés értelmezésének

szabályait, mert az ÁSZF 4.1. pontja szerinti szerződési feltételnek a szerződés egészével összhangban való értelmezésével, valamint a nyilatkozó feltehető akaratára és az eset körülményeire tekintettel a szavak általánosan elfogadott jelentése alapján csak az a jogi következtetés vonható le, hogy a kártérítési igények engedményezése semmilyen formában nem történt meg az ÁSZF 4.1. pontja kifejezett rendelkezése szerint. A felperes a 2.466.000 forint összegű értékcsökkenés miatti kártérítési igény érvényesítésével elkésett.

[65] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

[66] A felülvizsgálati kérelemnek a Pp. 346. § (5) bekezdésére hivatkozásával kapcsolatban előadta: az alperes által kifogásolt ítéleti indokolás megfelelően utal arra, hogy a lízingbevevő és az eladó személyének egybeesése nem felel meg a logikai és rendszertani értelmezésnek. A Pp. 279. § (1) bekezdésével összefüggésben hivatkozott arra, hogy a bíróságok eltérő szerződésértelmezése önmagában még nem vezet az ítélet érdemi megalapozatlanságához, mivel a bizonyítékok az alperes érvelésétől eltérően különböző módon értékelhetők. A jelen ügyben lízingbevevő csak a felperes lehet, nem lehetséges az, hogy saját magát válassza ki eladónak. Eladó kizárólag a lízingtárgy szállítója, értékesítője lehet. A másodfokú bíróság részletesen kifejtette az eladó fogalommal kapcsolatos jogi következtetései indokait, a mérlegelő tevékenységét okszerű érvekkel támasztotta alá.

[67] Hivatkozott arra, hogy a bírói mérlegelés felülvizsgálati kérelemmel való megtámadhatóságáról a Kúria több határozatban állást foglalt. A felülvizsgálati eljárás nem ad alapot a bizonyítékok felülmérlegelésére. A jogerős ítéletben megállapított tényállás a felülvizsgálati kérelem jogi érvei tükrében helytálló, nem iratellenes, nem hiányos, és logikai ellentmondásokat sem tartalmaz, az abból levont jogi következtetés sem téves.

[68] A visszlízingre vonatkozó érvelés a perben érvényesített igényekkel kapcsolatban olyan új jogállítás, ami a Pp. 7. § (1) bekezdés 4.a) pontjában írt ellenkérelem-változtatásnak minősül, ami pedig a felülvizsgálati kérelemben nem megengedett. Az alperes a kártérítési igénnyel kapcsolatos elévülési kifogását először a fellebbezési ellenkérelmében terjesztette elő, ami szintén meg nem engedett ellenkérelem-változtatásnak minősül.

[69] A másodfokú bíróság a 2022. június 16-i alperesi e-mail és az alperesi ÁSZF 6.4. pontja értelmezését a bizonyítékok okszerű mérlegelésével végezte el.

[70] A felülvizsgálati kérelemben a kijavítási költség érvényesíthetőségére tett állítás ellentmond az alperes elsőfokú eljárásban tett nyilatkozatainak és a 2022. június 16-i alperesi e-mailnek, amely szerint az alperes vállalta a javítási költség megtérítését.

[71] A kártérítési igény érvényesítésének és engedményezésének kizárása nem következik a lízingbeadó ÁSZF-jének 4.1. pontjából, ez az alperes önkényes értelmezése. A másodfokú bíróság szerződés értelmező tevékenységének támadása az alperes részéről lényegében a bírói mérlegelési tevékenységgel szembeni kifogás.

A Kúria döntése és jogi indokai

[72] A felülvizsgálati kérelem a következők szerint részben alapos.

[73] A Pp. 406. § (1) bekezdése értelmében a jogerős ítélet felülvizsgálatát az ügy érdemére kiható jogszabálysértésre, illetve a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérésre hivatkozással lehet kérni. A felülvizsgálat rendkívüli perorvoslati jellegéből következik, hogy a Kúria kizárólag a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél által megjelölt, tartalmában is kifejtett anyagi és eljárásjogi jogszabálysértéseket vizsgálhatja. A felülbírálat tartalmi és perjogi kereteit a felülvizsgálati kérelem határozza meg [Pp. 413. § (1) bekezdés b), c) pont].

[74] A felperes keresete két tételből állt: 1.) az alperes jótállási kötelezettsége alapján érvényesített javítási költség, 2.) az alperes hibás teljesítéséből eredő kára (értékcsökkenés) megtérítése. Ezekkel összefüggésben a felülvizsgálati kérelem négy kérdést érintett.

[75] I. Az alperes a jogerős ítéletnek az engedményezés tárgyában elfoglalt álláspontját vitatta. Ezzel összefüggésben a Kúria elsőként arra utal – figyelemmel a [81] bekezdésben írtakra –, hogy az alperes az engedményezésre vonatkozó Ptk. rendelkezést, a 6:193. §-át nem jelölte meg, így ez a hivatkozása ez okból nem volt alkalmas az érdemi felülvizsgálatra. A Kúria e körben ezért annyit tart relevánsnak, hogy a lízingbeadó ÁSZF-jéből nem vonható le következtetés az engedményezés létrejöttére. A lízingszerződésnek az alperes nem volt alanya, ezáltal a lízingszerződés ÁSZF-jében foglalt bármely előírás rá nem vonatkozhat. A jogerős ítélet ezzel kapcsolatos levezetése sérti a szerződésekre vonatkozó általános szabályokat, mert egy szerződés nem állapíthat meg kötelezettséget olyan személy terhére, aki a szerződésnek nem alanya. A felülvizsgálati kérelemnek ez a levezetése helytálló. Ugyanakkor a 2023. szeptember 1. napján tett lízingbeadói nyilatkozat tartalmában a jótállási és szavatossági igények engedményezésének megfelelt, a felperes engedményesi minőségét megalapozta.

[76] II. Az alperes szerint a felperes a követelése érvényesítésével elkésett, azonban megsértett jogszabályi rendelkezésként a Ptk. 6:21-23. §-ait nem hívta fel. Az engedményezés alapján a felperesnek {ld. [87] bekezdés} volt igényérvényesítési jogosultsága, az igényérvényesítési határidő esetleges elmulasztását a Kúria a jogszabálysértés megjelölése hiányában nem vehette figyelembe.

[77] III. A felperes ÁSZF-jének 6. pontja tartalmazza a hibás teljesítésre vonatkozó előírásokat. A Ptk. 6:171 § (1) bekezdés első mondata szerint, aki a szerződés teljesítéséért jótállást vállal vagy jogszabály alapján jótállásra köteles, a jótállás időtartama alatt a jótállást keletkeztető jognyilatkozatban vagy jogszabályban foglalt feltételek szerint köteles helytállni a hibás teljesítésért. Az ÁSZF 6.1. pontja alapján az eladó a szállítóeszköz tekintetében az átadástól számított tizenkét hónapos időtartamra vállalt jótállást. Az ÁSZF 6.4. pontja meghatározta a jótállás alapján érvényesíthető jogokat és azok sorrendjét: így a vevő elsősorban kijavítást, másodsorban kicserélést követelhet feltéve, hogy a javítás lehetetlen vagy a kicseréléshez képest az eladónak aránytalan többletköltséget eredményezne, harmadsorban a vevő megfelelő árleszállítást követelhet, vagy elállhat az adásvételi szerződéstől feltéve, hogy az eladó a kijavítást, illetve a kicserélést nem vállalta vagy annak nem tud eleget tenni, vagy ha a vevőnek a kijavításához vagy kicseréléséhez fűződő érdeke megszűnt, jelentéktelen hiba miatt azonban nincs helye elállásnak.

[78] Az alperes által felhívott a Ptk. 6:8. §-a szerinti jognyilatkozat értelmezési és a 6:86. §-a szerinti szerződés értelmezési szabály alapján egyértelmű, hogy az alperes nem vállalta a szerződés tárgyát képező hűtő felpótkocsi hibája esetén a javítási költség megtérítését. A javítást is csak úgy vállalta, ha az nem bármilyen szervízben, hanem csak a vele a hibás teljesítésből eredő egyes vevői igények teljesítésére vonatkozó jogviszonyban álló szervíz (elismert szervíz) végzi. A felperes és az alperes szerződése tehát nem tette lehetővé javítási költség érvényesítését. A Kúria utal arra is, hogy a perben rendelkezésre álló adatok szerint

fennálló állapot nem javítható, hiszen az már a gyártó által végzett javítás eredménye. Arra sincs adat, hogy ennek ellenére az alperesnek szándékában állt volna a javítást az ÁSZF-ben írt elismert szervizzel elvégeztetni, amely esetben a javítási költséget az alperes teljesítette volna a szerviz felé, a felperes törvényes képviselője éppen a javíthatósággal és a javítási szándékkal ellentétes nyilatkozatokat tett a perben. A másodfokú bíróság valójában egy el nem végzett javítás költségét ítélte meg úgy, hogy az alperes ezt a felek szerződése alapján nem vállalta, és azt a felperes sem kívánja elvégeztetni. A Kúria álláspontja szerint a felperest ez a költség nem illette meg, e tárgyban az elsőfokú bíróság döntése volt helyes.

[79] IV. Az alperes sérelmezte a kártérítésben (értékcsökkenés megtérítésében) marasztalását azzal, hogy arra a felperes és a lízingbeadó közötti engedményezés nem terjedt ki. Túl az I. pont alatt írtakon a Kúria rögzíti, hogy a 2023. szeptember 1. napján kelt nyilatkozat értelmében a lízingbeadó mint a gépjármű kizárólagos tulajdonosa hozzájárulását adta a lízingbevevőnek (felperesnek), hogy az alperessel szemben jótállás és szavatossági igény iránt indított perben megállapított kártérítési összeg és járuléka az alperes által megjelölt bankszámlára kerüljenek közvetlenül megfizetésre. Ez a nyilatkozat – az értelmezése alapján – azt tartalmazza, és azt jelenti, hogy az engedményezés kitért a kártérítési igényre, annak felperesi érvényesíthetőségére és a felperes által megadott bankszámlára történő megfizetésre. E tárgyban az alperes marasztalása megalapozott volt egyezően az első- és másodfokú ítélettel.

[80] A jogerős ítélet hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyása a Pp. 424. § (3) bekezdésén alapult.

[81] Az alperes felülvizsgálati kérelme nagyobb részt eredményre vezetett, a Kúria a pernyerés-pervesztés arányában (25-75%) határozott a perköltség viseléséről azzal, hogy az ügyvédi munkadíj tekintetében a felek által végzett felszámítást vette alapul [Pp. 81. § 83. § (2) bekezdés], és az alperes által lerótt felülvizsgálati eljárási illeték arányos részének is a megtérítésére kötelezte a felperest.

[82] Az ítélet ellen a Pp. 407. § (1) bekezdés *d)* pontja szerint nincs helye felülvizsgálatnak.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

[83] Ptk. 6:8. §, 6:86. §, 6:171 § (1) bekezdés

A döntés elvi tartalma

[84] A jótállás keretében a fél meghatározhatja, hogy a hibás teljesítése esetén milyen feltételekkel tartozik helytállásra. Ha a fél a jótállási nyilatkozata alapján a kijavítás költsége megtérítését nem vállalja, úgy az vele szemben nem érvényesíthető. Jótállás alapján olyan igény támasztható, ami a jótállási nyilatkozatban szerepel.

Budapest, 2025. október 15.

Dr. Döme Attila s.k. a tanács elnöke Dr. Madarász Anna s.k. előadó bíró Dr. Simonné dr.
Gombos Katalin s.k. bíró Dr. Farkas Antónia s.k. bíró Dr. Tibold Ágnes s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő